A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2025. augusztus 1.*

„Előzetes döntéshozatal – Védjegyek – (EU) 2015/2436 irányelv – 10. cikk – A lajstromozott védjegy jogosultjának a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik személy általi használata elleni fellépéshez fűződő kizárólagos joga – Védjegybitorlási kereset – Az említett védjegy jogosultja kizárólagos jogainak korlátozása – 9. cikk és a 18. cikk (1) bekezdése – Belenyugvás általi jogvesztés – E jogvesztés bekövetkeztét lehetővé tévő feltételek kimerítő jellege – A megjelölés használatának megtiltásához való jog elvesztését előíró általános nemzeti jogelv alkalmazhatatlansága az e cikkekben szabályozott esetektől eltérő helyzetekben”

A C-452/24. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Korkein oikeus (legfelsőbb bíróság, Finnország) a Bírósághoz 2024. június 26-án érkezett, 2024. június 26-i határozatával terjesztett elő

a **Lunapark Scandinavia Oy Ltd**

és

a **Hardeco Finland Oy**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: S. Rodin tanácselnök, N. Piçarra és O. Spineanu-Matei (előadó) bírák,

főtanácsnok: D. Spielmann,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Lunapark Scandinavia Oy Ltd képviseletében J. Hatanmaa asianajaja,

– a finn kormány képviseletében M. Pere, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: finn.

– az Európai Bizottság képviseletében P. Němečková, J. Samnadda és T. Sevón, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 336., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 71., 325. o.; HL 2016. L 110., 5. o.) 10. cikkének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Lunapark Scandinavia Oy Ltd (a továbbiakban: Lunapark) és a Hardeco Finland Oy (a továbbiakban: Hardeco) között a Lunapark védjegyét sértő cukorkaáruknak a Hardeco általi forgalmazása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2015/2436 irányelv (10) preambulumbekezdése szerint:

„Alapvető fontosságú biztosítani, hogy a lajstromozott védjegyek az összes tagállami jogrendszerben ugyanolyan oltalmat élvezzenek. […]”

4 Ezen irányelv „A törlés kizártsága belenyugvás következtében” című 9. cikkének szövege a következő:

„(1) Ha az 5. cikk (2) bekezdése vagy az 5. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti korábbi védjegy jogosultja a tagállamban öt egymást követő éven át eltűrte az abban a tagállamban lajstromozott későbbi védjegy használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti e későbbi védjegy törlését olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve, ha a későbbi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy az e cikk (1) bekezdését alkalmazni kell az 5. cikk (4) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett korábbi jog jogosultjára.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett esetekben a később lajstromozott védjegy jogosultja akkor sem léphet fel a korábbi jog gyakorlásával szemben, ha a későbbi védjeggyel szemben a korábbi jogra már nem lehet hivatkozni.”

5 Az irányelvnek „A védjegyoltalom tartalma” című 10. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít.

(2) A jogosultaknak a lajstromozott védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait nem érintve, a lajstromozott védjegy jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban olyan megjelölést használ, amely:

a) a védjeggyel azonos, és azt a védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják;

b) a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, és azt olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, amelyek a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonosak vagy azokhoz hasonlóak, ha a fogyasztók a megjelölést a védjeggyel összetéveszthetik; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a védjegyhez;

c) a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, függetlenül attól, hogy azt a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal azonos, azokhoz hasonló vagy azokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják, feltéve, hogy a védjegy a tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.

[…]”

6 Ugyanezen irányelvnek „A később lajstromozott védjegy jogosultjának továbbhasználati joga mint védekezés a védjegybitorlási perben” című 18. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A védjegy jogosultja védjegybitorlási perben nem tilthatja meg a később lajstromozott védjegy használatát, amennyiben a későbbi védjegy a 8. cikk, a 9. cikk (1) vagy (2) bekezdése vagy a 46. cikk (3) bekezdése értelmében nem lenne törölhető.”

A finn jog

7 A 2015/2436 irányelvet a 2019. április 26-i tavaramerkkilaki (544/2019) (a védjegyekről szóló törvény [544/2019]) ültette át a finn jogrendbe, amely 2019. május 1-jén lépett hatályba.

8 A védjegyekről szóló törvény 5. §-a szerint gazdasági tevékenység körében, árukkal vagy szolgáltatásokkal összefüggésben a védjegyjogosult engedélye nélkül nem használható egyrészt a lajstromozott vagy használat révén szerzett védjeggyel azonos megjelölés olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplőkkel, másrészt, olyan megjelölés, amelyet a fogyasztók a lajstromozott vagy használat révén szerzett védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

9 A védjegyekről szóló törvény 6. §-ának (1) bekezdése szerint a védjegyjogosult megtilthatja a megjelölésnek az 5. § szerinti használatát, különösen a megjelölés árun vagy csomagoláson való elhelyezését, valamint a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálását, forgalomba hozatalát, vagy behozatalát.

10 Az említett törvénynek a védjegyjogosult nemtevésének jogkövetkezményeiről szóló 15. §-a értelmében a védjegy által biztosított kizárólagos jogok a korábbi védjeggyel párhuzamosan fennmaradnak, ha a későbbi védjegy lajstromozását jóhiszeműen kérelmezték, vagy ha a

használat révén szerzett későbbi védjegyet jóhiszeműen használták, és a korábbi védjegy jogosultja a használatról való tudomásszerzéstől számított öt éven belül nem tett lépéseket a későbbi védjegy használatának megakadályozása érdekében.

11 Ugyanezen törvény 62. §-a értelmében a bíróság pénzbírság terhe mellett eltilthatja a védjegybitorlót a védjegyhez fűződő kizárólagos jogot sértő cselekmény folytatásától vagy megismétlésétől.

12 A védjegyekről szóló törvény 63. §-a első bekezdésének 1) pontja szerint a bíróság nem tilthatja meg egy későbbi védjegy használatát, ha a korábbi védjegy jogosultja a 15. § értelmében nem lépett fel.

13 Az említett törvény 70. §-a szabályozza a védjegyjog megsértésére alapított kártalanításhoz és kártérítéshez való jog elévülési idejét, és az első bekezdésében úgy rendelkezik, hogy kártalanítás és kártérítés csak az e célból benyújtott kereset benyújtását megelőző ötéves időszakra követelhető.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

14 A Lunapark a 2003. augusztus 29-én bejelentett és 2009. augusztus 14-én 246144. számon, cukorkaáruk tekintetében lajstromozott DRACULA védjegy jogosultja. A cég ilyen árukat importál és hoz forgalomba a finn piacon, amelyek csomagolásán a DRACULA szóvédjegy és a Dracula figuráját ábrázoló ábrás megjelölések szerepelnek.

15 E védjegynek a Lunapark általi lajstromozását megelőzően, a Karkkimies Oy – Candyman Ltd (a továbbiakban: Karkkimies) importált és hozott forgalomba e piacon Dracula megjelöléssel ellátott cukorkaárut. A Karkkimies az általa használt megjelölések tekintetében nem rendelkezett semmilyen lajstromozás vagy használat révén szerzett kizárólagos joggal, továbbá a DRACULA védjegy használatára vonatkozó jogról nem állt fenn semmilyen megállapodás a Karkkimies és a Lunapark között.

16 2019. október 31-én a Hardeco megvásárolta a Karkkimiest, és folytatta annak tevékenységét. Így 2019 novemberétől a Hardeco megkezdte olyan cukorkaáruk importálását és forgalomba hozatalát az említett piacon, amelyek csomagolásán szerepelt a „Dracula” szó, valamint a hozzá tartozó figura alakját ábrázoló megjelölések.

17 2020. október 6-án a Lunapark keresetet nyújtott be a markkinaoikeus (versenybíróság, Finnország) előtt, amelyben azt kérte a bíróságtól, hogy állapítsa meg, hogy a Hardeco magatartása sérti a DRACULA védjegyhez fűződő kizárólagos jogát, tiltsa meg e védjegybitorlást, és ítéljen meg kártérítést számára az ebből eredő kárért.

18 A Hardeco e kereset elutasítását kérte, többek között azon az alapon, hogy mulasztása következtében a Lunapark elvesztette a DRACULA védjegy bitorlására alapított kereset megindításához való jogát. A Hardeco azzal érvelt, hogy csupán a Karkkimies régóta fennálló gyakorlatát folytatja, amelyet a Lunapark soha nem kifogásolt.

19 2022. december 21-i ítéletével a markkinaoikeus (versenybíróság) megállapította, hogy a jogvita tárgyává tett megjelölés és védjegy azonos, és azokat ugyanazon áruk vonatkozásában használták, továbbá hogy e megjelölés használata a Hardeco által az érintett fogyasztók képzetében

összetéveszthetőséget teremtett a DRACULA védjeggyel. E bíróság úgy ítélte meg, hogy ugyanazon megjelöléseknek a Lunapark és Karkkimies által hosszú időn keresztül történő párhuzamos használata nem szüntette meg az összetéveszthetőség kockázatát, mivel e használat következtében a fogyasztók nem szoktak rá az egyik társaság által importált cukorkaáruknak a másik társaság által importáltaktól való megkülönböztetésére.

20 Az említett bíróság azonban elutasította a Lunapark kérelmeit. Álláspontja szerint a védjegyekről szóló törvénynek a védjegyjogosult nemtevéséből eredő következményekre vonatkozó rendelkezései ebben az ügyben nem voltak alkalmazhatók, mivel a Hardeco nem rendelkezett kizárólagos joggal az általa használt megjelölések tekintetében. Mindazonáltal a finn magánjog egyik alapvető jogelve értelmében a felperesnek észszerű időn belül kell benyújtania keresetét vagy érvényesítenie jogát azt követően, hogy tudomást szerzett vagy tudomást kellett volna szereznie a kérelme alapjául szolgáló tényekről. A jelen esetben a Lunapark mulasztása olyan hosszú ideig tartott, hogy megszűnt a DRACULA védjegy által biztosított jogok megsértésére alapított védjegybitorlási kereset megindításának joga a Hardecóval szemben. Nincs jelentősége annak, hogy a szóban forgó megjelölést a Karkkimies helyett már a Hardeco használja, mivel a Hardeco tevékenysége ugyanazokra a cukorkaárukra vonatkozott, mint amelyeket a Karkkimies forgalmazott, és amelyek tekintetében a Lunapark mulasztott.

21 A Lunapark fellebbezést nyújtott be a markkinaoikeus (versenybíróság) ítéletével szemben a Korkein oikeus (legfelsőbb bíróság) előtt, amely a kérdést előterjesztő bíróság.

22 Fellebbezésének alátámasztásaként a Lunapark előadja, hogy a markkinaoikeus (versenybíróság) által hivatkozott általános magánjogi alapelv a jelen ügyben nem alkalmazható, mivel ez a védjegyjogosult számára a védjegy által biztosított kizárólagos jog korlátozását jelentené, ami ellentétes a 2015/2436 irányelvvel. A Lunapark továbbá azt állítja, hogy egyébként is észszerű időn belül járt el a Hardeco magatartásával szemben, és hogy a Karkkimiesszel szembeni mulasztása semmi esetre sem szolgálhat a Hardeco javára. Ezzel szemben a Hardeco azt állítja, hogy ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem képezi akadályát annak, hogy a jelen ügyben alkalmazzák az említett általános magánjogi alapelvet, és hogy a védjegyjogosult mulasztása az előírt következményekkel járjon e jogosult azon jogára nézve, hogy megtiltsa e védjegy használatát.

23 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatában még nem merült fel az a kérdés, hogy a 2015/2436 irányelv 10. cikkének (2) és (3) bekezdésével ellentétes-e egy ilyen alapelv alkalmazása.

24 Ezért vár az előterjesztő bíróság arra választ, hogy a 2015/2436 irányelvben szabályozott belenyugvás általi jogvesztéstől eltérő esetben is elveszítheti-e mulasztás következtében a védjegyjogosult azon jogát, hogy megtiltsa harmadik személyeknek a megjelölés olyan módon történő használatát, amely sérti vagy sértheti e védjegy valamely rendeltetését.

25 E körülmények között a Korkein oikeus (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes-e a [2015/2436] irányelv 10. cikkével olyan nemzeti jogelv alkalmazása egy védjegybitorlással kapcsolatos jogvitában, amely szerint a védjegyjogosult – az irányelv 18. cikkének (1) bekezdésében és 9. cikkének (1) vagy (2) bekezdésében foglaltaktól eltérő esetekben is – elveszítheti az irányelv 10. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján őt megillető jogot,

hogy megtiltsa harmadik személynek az olyan megjelölés használatát, amely sérti vagy sértheti a védjegy valamely funkcióját, amiatt, hogy a védjegy használatáról tudva, észszerű időn belül nem kérte az e használattól való eltiltást?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

26 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2015/2436 irányelv 10. cikkét úgy kell-e értelmezni, mint amellyel ellentétes a nemzeti jog olyan általános elvének alkalmazhatósága, amely – az ezen irányelv 9. cikkének (1) vagy (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikkének (1) bekezdésében említett esettől eltérő helyzetben – jogvesztést ír elő valamely lajstromozott védjegy jogosultjának azon jogára nézve, hogy megtiltsa az e védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik személy általi használatát az említett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk tekintetében.

27 A feltett kérdés megválaszolása érdekében, egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a 2015/2436 irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerint a védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. Ezen irányelv 10. cikke (2) bekezdésének megfelelően a védjegy jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használ, amennyiben e (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában foglalt feltételek teljesülnek.

28 A 2015/2436 irányelv 10. cikke a védjegyoltalmi jogokra vonatkozó szabályok teljes körű harmonizációját valósítja meg, és így meghatározza azon jogok anyagi jogi tartalmát, amelyekkel a védjegyjogosultak az Unióban rendelkeznek (2022. október 27-i Soda-Club (CO2) és SodaStream International ítélet, C-197/21, EU:C:2022:834, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Másrészt a 2015/2436 irányelv 18. cikkének (1) bekezdése korlátozza a védjegyjogosult azon jogát, hogy védjegybitorlási perben megtiltsa a később lajstromozott védjegy használatát, amennyiben e későbbi védjegy nem lenne törölhető különösen ezen irányelvnek a belenyugvás következtében beállt törlés kizártságról rendelkező 9. cikkének (1) vagy (2) bekezdése alapján.

30 Ez utóbbi rendelkezés értelmében, ha a korábbi védjegy jogosultja valamely tagállamban öt egymást követő éven át eltűrte az abban a tagállamban lajstromozott későbbi védjegy használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti e későbbi védjegy törlését olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve, ha a későbbi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

31 Ami különösen a törlési eljárás során bekövetkező belenyugvás általi jogvesztést illeti, a Bíróság a 2011. szeptember 22-i Budějovický Budvar ítélet (C-482/09, EU:C:2011:605) 33. pontjában kimondta, hogy a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 9. cikke (jelenleg a 2015/2436 irányelv 9. cikke) teljes mértékben harmonizálja azokat a feltételeket, amelyek mellett valamely lajstromozott későbbi védjegy jogosultja megtarthatja az e védjegyhez fűződő jogát, ha a korábbi azonos védjegy jogosultja e későbbi védjegy törlését kéri.

32 Tekintettel arra, hogy mind a 2015/2436 irányelv 18. cikkének (1) bekezdése, mind pedig a 9. cikkének (1) és (2) bekezdése, amelyre az előbbi rendelkezés utal, két lajstromozott védjegy közötti esetleges ütközésre vonatkozik, a törlési eljárás során bekövetkező belenyugvás általi jogvesztésre vonatkozó ítélkezési gyakorlat alkalmazható a később lajstromozott védjeggyel szemben megindított bitorlási perben hivatkozott belenyugvás általi jogvesztésre.

33 Következésképpen ezen irányelv 18. cikkének (1) bekezdése teljes mértékben harmonizálja azokat a feltételeket, amelyek mellett a védjegy által biztosított kizárólagos jogok korlátozhatók a védjegyjogosult mulasztása esetén, és csak bizonyos feltételek mellett írja elő a később lajstromozott védjegy tekintetében a jogvesztést, az olyan oltalom alatt nem álló megjelölés tekintetében viszont nem, amely semmilyen kizárólagos jogot nem biztosít.

34 Márpedig a jelen esetben, amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, annak ellenére, hogy a Dracula megjelölés Karkkimies általi használata korábban kezdődött, mint ahogyan sor került a DRACULA védjegy Lunapark általi lajstromozására, sem a Karkkimies, sem a Hardeco nem szerzett kizárólagos jogot e megjelölés felett sem lajstromozás útján, sem használat révén, amit azonban a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

35 Az előterjesztő bíróság ebben az összefüggésben arra keresi a választ – anélkül, hogy megkérdőjelezné a 2015/2436 irányelv 9. cikkének (1) vagy (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikke (1) bekezdésének az alapügy tárgyát képező védjegybitorlási kereset keretében való alkalmazhatatlanságát –, hogy mégis korlátozható-e a DRACULA védjegy jogosultjának joga, hogy fellépjen a Dracula megjelölés használatával szemben a nemzeti jog azon általános elvére hivatkozva, amelynek értelmében a védjegyjogosult mulasztása észszerű idő elteltével jogvesztést von maga után.

36 E tekintetben, amint az a fenti indokokból következik, és amint arra végeredményben a finn kormány is hivatkozik írásbeli észrevételeiben, a nemzeti bíróság a védjegyoltalomból eredő kizárólagos jogra vonatkozó jogvita keretében nem korlátozhatja e jog gyakorlását annál nagyobb mértékben, mint ahogy azt a 2015/2436 irányelv 9. cikkének (1) vagy (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikkének (1) bekezdése előírja.

37 A 2015/2436 irányelv 10. cikkének és 18. cikke (1) bekezdésének ezzel ellentétes értelmezése sértené az ezen irányelv által követett célt, amely többet között abban áll – amint azt a (10) preambulumbekezdés is kimondja –, hogy a lajstromozott védjegyek az összes tagállami jogrendszerben ugyanolyan oltalmat élvezzenek.

38 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2015/2436 irányelv 10. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes a nemzeti jog olyan általános elvének alkalmazhatósága, amely – az ezen irányelv 9. cikkének (1) vagy (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikkének (1) bekezdésében említett esettől eltérő helyzetben – jogvesztést ír elő valamely lajstromozott védjegy jogosultjának azon jogára nézve, hogy megtiltsa az e védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik személy általi használatát az említett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk tekintetében.

A költségekről

39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikke (3) bekezdésének b) pontját

a következőképpen kell értelmezni:

azzal ellentétes a nemzeti jog olyan általános elvének alkalmazhatósága, amely – az ezen irányelv 9. cikkének (1) vagy (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 18. cikkének (1) bekezdésében említett esettől eltérő helyzetben – jogvesztést ír elő valamely lajstromozott védjegy jogosultjának azon jogára nézve, hogy megtiltsa az e védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik személy általi használatát az említett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk tekintetében.

Aláírások